

Tom Campbell - My Big Toe - Part 1

Als je het spel waarvan je deel uitmaakt, begrijpt, zul je een betere speler zijn. Als je begrijpt wat het doel is en wat de zin van het bestaan hier is –het waarom en het hoe- dan kun je beter acteren en reageren.

De Amerikaanse natuurkundige Tom Campbell heeft een interessant idee over het het spel dat we spelen. Hij heeft in 3 boeken van samen 850 pagina's dik zijn BIG TOE uiteen gezet. Een grote 'theory of everything'. Een omvattende theorie over allesⁱ.

BIG TOE

In het begin van de vorige eeuw was Albert Einstein hier ook al mee bezig. Hij noemde het de 'unified field theory', de 'verenigde velden theorie'.ⁱⁱ Dat was een objectieve TOE, bedoeld om de objectieve wetenschap te verenigen onder een overkoepelende theorie. Het was niet gemakkelijk om de revolutionaire bevindingen van de relativiteitstheorie en kwantumfysica samen te brengen onder een TOE. Einstein heeft zich hier met al zijn genialiteit voor ingezet, maar het is hem niet gelukt.

Wat Campbell wil doen gaat nog verder. Een BIG TOE zal niet alleen de natuurkundige theorieën met elkaar in verband moeten brengen, maar zal ook het bewustzijn moeten integreren. In een BIG TOE moeten zowel de subjectieve als de objectieve wereld een plaats krijgen. Een BIG TOE zal alles moeten verklaren: metafysica, fysica, het paranormale, het normale. Dit moet allemaal verenigd worden onder een overkoepelende wetenschappelijke theorie. De BIG TOE is echt wetenschap.

Volgens Campbell is bewustzijn de bron van alles. Bewustzijn is informatie. Het is een informatieveld. Het is data. Bewustzijn is het enige dat fundamenteel is. Alles wat bestaat is afgeleid van bewustzijn, inclusief onze fysieke realiteit. Wijzelf, ons lichaam, onze hersenen, alles. Bewustzijn is de fundamentele realiteit. Alles wat bestaat komt daaruit voort.

Bewustzijn is informatie, het is een dataveld. Bewustzijn ontwikkelt zich, het kan veranderen, het kan groeien. Bewustzijn is zich bewust van zichzelf. Wij maken onderdeel uit van het grotere bewustzijnssysteem dat zich ontwikkelt. Wij maken deel uit van deze strategie van evolutie.

Onze rol

Welke rol spelen wij om dat mogelijk te maken? We gaan uit van een groter bewustzijnssysteem, potentiële energie die zelfbewust is. Deze zelfbewuste potentialiteit is nog niet erg intelligent, het is nog niet ontwikkeld. Maar het kan twee toestanden aannemen: deze manier en die manier. Het kan onderscheiden dat het twee toestanden aan kan nemen. Als het twee toestanden aan kan nemen, kan het door duplicatie ook 3, 4, 10 of oneindig veel toestanden aannemen, terwijl het ondertussen informatie creëert en groeit.

De manier waarop informatiesystemen groeien is door hun entropie te verlagen. Entropie is een begrip uit de thermodynamica en het betekent: meer orde. Als je willekeurigheid (randomness) hebt, is er geen informatie. Als je informatie wilt uit willekeurigheid moet je de entropie verlagen. Als je een doos speelblokken pakt en je gooit ze op de vloer heb je geen informatie. Maar je kunt met die blokken ook woorden leggen of patronen die informatie bevatten. Een rij blokken waarbij je afwisselend 1 blok omhoog en 1 naar beneden gaat, geeft je informatie. Na 1 op, 1 neer, komt weer: 1 op.

Een bewustzijnssysteem zal willen groeien naar meer informatie, meer inhoud, meer complexiteit omdat dit zijn overlevingskracht doet toenemen. Voor een systeem is dood willekeurigheid. Leven is orde.

Een bewustzijnssysteem ontwikkelt zich dus naar lagere entropietoestanden. Om meer efficiënt te ontwikkelen kan het niet alleen op zichzelf inwerken. Dat is erg beperkend. Een meer complex systeem kan zich beter aanpassen en daardoor beter overleven. Meer complexiteit is meer orde, meer informatie.

In de fysieke evolutie zie je een parallel: cellen deelden zich en er ontstonden meercellige organismes. Daarna kreeg je specialisatie onder cellen. Cellen voor spijsvertering, cellen om te bewegen, cellen om de boel te controleren. Steeds meer complexiteit, steeds meer informatie.

Het bewustzijnsveld deed ook zoiets. Het kan zijn complexiteit laten toenemen en zijn entropie laten dalen door in stukjes te breken. En die stukjes konden een wisselwerking met elkaar aangaan. Daardoor krijg je steeds meer mogelijkheden. Net zo goed als het geheel groeit en zich ontwikkelt, groeit en ontwikkelt ook elk onderdeelje zich. Wij zijn een paar van die stukjes. Wij zijn deeltjes van het grotere bewustzijnssysteem. Onze opdracht hier is om ons te ontwikkelen. Volwassen te worden. Onze entropie te verlagen. De inhoud en de kwaliteit van ons bewustzijn te verhogen.

Gedachte-experiment

De entropie van ons bewustzijn verlagen, betekent groeien naar liefde. Liefde en een lagere entropie zijn reflecties van elkaar. Het is hetzelfde.

Om dit te begrijpen is het een goed idee om een gedachte-experiment te doen. We kijken naar een groep van 10.000 mensen. Al deze mensen zijn liefhebbend en zorgzaam. Ze zijn niet egoïstisch, ze hebben oog voor elkaar. Deze 10.000 mensen worden in een wereld gezet met een bepaalde hoeveelheid grondstoffen. Ze worden daar los gelaten en we zien wat ervan komt. Dit zijn de mensen die iets voor anderen over hebben als dat nodig is. Als iemands schuur afbrandt, helpen ze mee om een nieuwe te bouwen. Ze verwachten geen tegenprestatie, ze doen het gewoon.

Dan is er nog een groep van 10.000 mensen. Deze mensen zijn het tegenovergestelde van de vorige groep. Hun drijfveer is niet liefde maar angst. Angst is het tegenovergestelde van liefdeⁱⁱⁱ. Bij hen draait het leven om henzelf. Bij alles vragen ze zich af: *“Wat is er voor mij te halen?”* Deze groep wordt in eenzelfde wereld met dezelfde grondstoffen gezet als de vorige groep. Kijken wat er gebeurt.

Na 20 jaar gaan we op bezoek bij beide groepen. De mensen in de groep die zich baseert op angst, zullen zich hebben gegroepeerd in en rond machtscentra. De ene persoon zal meer macht hebben dan de andere. Degenen met meer macht controleren de anderen, die dit zich laten welgevalen omdat ze op zoek zijn naar bescherming. De paar machtscentra zullen hoogst waarschijnlijk 95% van de grondstofvoorraden beheersen. Ze zullen met elkaar vechten in een poging om elkaars spullen te bemachtigen. Deze uitkomst lijkt op onze wereld.

Wat is er met de andere groep gebeurd? Ze zullen zich naar ieders vermogen optimaal hebben georganiseerd en ze gaan ook optimaal om met de beschikbare grondstoffen. Dit betekent niet dat iedereen hetzelfde werk doet. De taken zijn verdeeld, maar als iemand een goed idee heeft wordt het met iedereen gedeeld. Je zult nog steeds mensen hebben die het handwerk doen en mensen die meer controlerende taken hebben. Maar op een manier die vergelijkbaar is met de cellen in ons lichaam. Ze hebben allemaal verschillende functies, maar het geheel is efficiënt en effectief geregeld. Iedereen geeft om zijn medemensen en gunt het elkaar om zoveel mogelijk te kunnen doen met de grondstoffen en talenten die ze hebben. Zo'n samenleving functioneert optimaal.

Welke van deze twee groepen heeft een hoge entropie en welke een lage? De groep van liefhebbende mensen heeft een lage entropie. Hun samenleving is georganiseerd en constructief. De tweede groep heeft een hoge entropie, het resultaat is desorganisatie, chaos, verwarring. Iemand bouwt iets op en iemand anders haalt het naar beneden omdat ze het niet kunnen uitstaan dat iemand meer heeft dan zij. Dus als je daar iets bezit, moet je het beschermen om het te kunnen houden. Dus het draait voornamelijk om strijd. Sommige machtscentra zullen verdwijnen, nieuwe komen ervoor in de plaats. Zo krijg je een suboptimale ordening.

Liefde is dus gerelateerd aan een lage entropie. De natuurlijke staat van een lage-entropie-bewustzijn is liefde. Het systeem ontwikkelt zich, wij zijn daar onderdeel van door een wisselwerking met elkaar aan te gaan. Wat we het beste kunnen doen is ons ontwikkelen, opgroeien, liefde worden. Dat is de zin van ons bestaan.

Feedback

Hoe doen we dat? Als we deel uitmaken van een informatiesysteem zijn we dus informatie aan het uitwisselen. Maar puur data uitwisselen zet ons niet aan tot opgroeien en liefde worden. Daarvoor hebben we een omgeving nodig die ons feedback geeft. Dat is waarom we deze virtuele werkelijkheid hebben. Het is een soort klaslokaal om te leren.

Als we met onze zintuigen waarnemen is dat niets anders dan informatie binnen krijgen in bits: pulsen en niet-pulsen, nullen en enen. We denken dat die informatie van buiten komt, maar als je in een diepe zwarte kuil zou zitten afgeschermd van de omgeving en je brein zou dezelfde elektrische impulsen krijgen dan zou je hetzelfde ervaren als nu. Het is gewoon informatie. We kunnen het idee dat we fysieke lichamen zijn laten vallen.

We zijn bewustzijn en we ontvangen een datastroom die we interpreteren als onze werkelijkheid. We hebben geleerd om dat zo te zien tijdens het opgroeien. Een net geboren baby heeft geen idee hoe hij de informatie die hij binnenkrijgt moet interpreteren. Het duurt een poosje voordat een baby doorheeft dat dat ding wat langs vliegt, een hand is, die via een arm aan hem vastzit en die hij kan controleren. Zo leert hij langzamerhand ook wat mamma is, wat pappa, wat een appel is en wat een hond. Dat is waar opgroeien allemaal over gaat.

Onze omgeving is een goede leeromgeving, omdat we feedback krijgen. Als we ons gemeen en egoïstisch gedragen, krijgen we andere reacties dan wanneer we aardig zijn en rekening houden met anderen. In zekere zin creëren we op een aantal manieren onze eigen werkelijkheid. Wat we hier doen, lijkt op het spelen van de World of Warcraft of The Sims. We zijn niet alleen, we zitten in een spel met meerdere deelnemers, maar we krijgen allemaal onze eigen onafhankelijke datastroom.

Omdat het een multi-player-game is, is er interactie tussen de spelers. We moeten voortdurend interpreteren. Jij zegt iets tegen mij en ik interpreteer wat dat betekent gebaseerd op mijn ervaringen. Ik krijg dus maar een schaduw door van wat jij mij vertelt. Als ik tegen jou praat, zul jij dat interpreteren in termen van jouw ervaringen.

Communicatie is daarom moeilijk, omdat we informatie wederzijds moeten interpreteren. Die interpretatie is één manier waarop we onze persoonlijke realiteit creëren. Niemand leeft in dezelfde werkelijkheid als een ander omdat we data interpreteren op grond van het totaal van onze eigen ervaringen en die zijn voor iedereen verschillend. Als we allemaal uit dezelfde cultuur komen, gaat het nog, omdat we metaforen gemeenschappelijk hebben. Maar het is veel moeilijker om te communiceren met mensen uit een totaal andere cultuur omdat de metaforen en symbolen die we gebruiken heel verschillend zijn.

Maya

Lao Tsu en de Boeddha zeiden al dat alles Maya is, dat wil zeggen: niet werkelijk. De zogenaamde realiteit bestaat alleen in ons hoofd. Lao Tsu en de Boeddha hadden het goed gezien. Wat ze leerden is 'good science'. Want als je op deze manier naar de werkelijkheid kijkt als naar een virtuele werkelijkheid worden de laatste ontwikkelingen in de moderne fysica opeens begrijpelijk. Dan valt alles opeens op z'n plaats.

ⁱ Website Tom Campbell, My Big Toe <http://www.my-big-toe.com/> Je kunt My Big Toe gratis lezen via Google Books https://books.google.co.uk/books/about/My_Big_Toe.html?id=RYHtBPiZVgsC

ⁱⁱ http://nl.wikipedia.org/wiki/Theorie_van_alles

ⁱⁱⁱ http://sochicken.nl/liefde_of_angst_de_keuze_die_je_leven_verandert
<http://sochicken.nl/wees-niet-bang>